Rapport fra ophold i det danske institut, Athen – oktober 2017.

Komponist Jørgen Lauritsen.

"Du skal forestille dig en sprængning af tiden. Sådan at alle tider – *alle tider!* - er til stede samtidigt".

Det var direktør Kristina Winther-Jacobsens betragtning til mig, netop ankommet til Athen. Og det skal jeg da lige love for, historien er helt bogstaveligt til stede lige for øjnene af os. De klassiske og nutidige elementer lever side om side, én stor symfoni af det helt særlige græske temperament.

Mit ærinde er en komposition for symfoniorkester og mezzosopran, som jeg inden afrejsen forestillede mig at få lavet klar i håndskrift under mit ophold på instituttet. Gennem en kollega havde jeg fået anbefalet en musikbutik hvor jeg lejede et klaver der blev mit daglige værktøj. Med udsigt til den Byzantinske nabokirke, og høj sol det meste af tiden, arbejdede jeg uforstyrret af andre distraktioner end mig selv.

Ikke bare omgivelserne, gå- og løbeture op til akropolis, sproget (som jeg ikke forstår), de lokale handlendes venlighed er inspirerende. Men også samværet og samtalerne med de øvrige stipendiater er en kilde til information og jeg indser i løbet af få dage at mit projekt kommer til at tage længere tid. For med informationerne og min lidt større viden om historien og stedet, vokser ambitionerne for værkets tilblivelse. Og min tøven med at tage fat. Kender du det, at der vokser en tærskel op som skal overskrides før skrivningen for alvor tager fat?

Jeg er for eksempel meget interesseret i teksturer, alle former for teksturer. Lyde naturligvis, men også billeder, mosaikker, rod, uorden, orden, mønstre, dagligdags hændelser, huse, ruiner – og så videre. For mig er der en klar inspiration i for eksempel gadebelægning, eller en væg. Og så naturligvis de helt klassiske attiske skulpturer fra perioden omkring 500 f.kr. Dette oplever jeg som højdepunktet af kunstnerisk inspiration, at være på museerne og opleve de forfinede kunstværker. Under en udflugt med de øvrige stipendiater til epigrafisk museum, fik jeg indsigt i sprogene og inskriptionerne fra de forskellige antikke græske provinser (demer?). Især den æoliske variant er interessant fordi der er en parallel til det musikalske univers som jeg har kendt til i mange år, men

først nu ser i den historiske sammenhæng. På denne måde er instituttet et klassisk akademi, hvor videnskaber og kunst mødes for at udveksle viden og tanker. Tusind tak for det!

Det var en fornøjelse at skrive musik I hånden, på nodepapir. Jeg husker slet ikke hvornår jeg sidst arbejdede på den måde. Side op og side ned. I løbet af opholdet lykkedes det mig også at få rettighederne til sangteksten, som er en engelsk oversættelse af antikke græske tekster. Uden denne tilladelse havde det hele naturligvis været omsonst, så med det formelle på plads kan jeg arbejde videre med musikken.

“we're getting' the band back together”

Der viste sig under mit arbejde en stor mængde musikalske muligheder som jeg stadig, tilbage i København, arbejder videre med. Vidste du for eksempel at foden af Akropolisklippen er en mørk messingklang – men kun om aftenen! I dagslys var klippen bare almindeligt smuk, men ikke noget der fremmanede toner eller klange. Måske træblæsere? Jeg ved det ikke. Eller som mangen videnskabelig artikel vel slutter med; *"more research is needed..."*

Efter netop overstået release af mit seneste album, har jeg nu endelig fået tid til at færdiggøre denne rapport. Jeg er det danske institut, personalet og bestyrelsen meget taknemlig for opholdet, som har givet mig mulighed for at arbejde intenst med det musikalske stof og få uventede inspirationer til arbejdet.

Med venlig hilsen

København, 6. december 2017.

Jørgen Lauritsen.

Komponist, dirigent.
www.lauritsen.org